

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Constantin Gurschi,

judcători – Constantin Alerguș, Nicolae Gordilă,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Babiuc Veaceslav, împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 17 iulie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2012, în cauza penală în privința lui

Babiuc Veaceslav Valeri,

născut la 02 mai 1980, originar și domiciliat pînă la reținere în mun. Chișinău, str. M. Sadoveanu 6/3, ap. 27.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 19 iunie 2012 - pînă la 17 iulie 2012 (instanța de fond);*
- 2. de la 18 septembrie 2012 - pînă la 30 octombrie 2012 (instanța de apel);*
- 3. de la 03 martie 2014 - pînă la 09 aprilie 2014 (instanța de recurs ordinar).*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 17 iulie 2012, Babiuc Veaceslav a fost condamnat în baza art. 187 alin.(2) lit.b), f) Cod penal, la 4 ani închisoare, fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Negruța Igor, în privința căruia prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13 noiembrie 2013, s-a dispus inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că Babiuc Veaceslav la 17 aprilie 2012, aproximativ la ora 09³⁰, prin înțelegere prealabilă cu Negruța Igor, aflîndu-se în preajma blocului locativ de pe str.

Independenței 28, mun. Chișinău, au sustras în mod deschis de la cet. Titica Maria, bani în sumă de 1110 lei, după care cu banii sustrași au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Grițco Pavel în numele inculpatului Babiuc Veaceslav, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri potrivit căruia acțiunile lui Babiuc Veaceslav să fie reîncadrate de la art. 187 alin.(2) lit.b), f) Cod penal în cele ale art. 186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse mai blânde.

În motivarea apelului, avocatul a invocat că sentința de condamnare se bazează pe depozițiile părții vătămate, care nu a putut menționa cu certitudine dacă ultima a conștientizat sustragerea bunurilor sau a observat lipsa acestora după ce inculpații au dispărut, consumând astfel infracțiunea. Coinculpatul Negruță Igor a menționat în cadrul judecării cauzei că el a fost convins de faptul că partea vătămată nu a observat momentul sustragerii bunurilor, or aceasta nu l-a întrebat de careva bani. După sustragere el a plecat împreună cu Babiuc V., fără ca cineva să încerce să-i oprească în vre-un fel. La fel a mai invocat că atât partea vătămată Titica M., cât și inculpatul Negruță Igor au declarat că, Babiuc V. nu a participat efectiv la sustragere, el aflându-se la câțiva metri de partea vătămată și de Negruță I., nu a observat momentul sustragerii. Babiuc V. se afla în stare de sevraj din cauza lipsei narcoticelor și nu conștientiza ce se întâmplă în jurul său. Despre sustragere Babiuc V. a aflat de la poliție în momentul reținerii.

Totodată a menționat și Hotărârea explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28.06.2004 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor” unde în pct.4 este stipulat faptul că, „este necesar ca persoana căreia i se sustrag bunurile să înțeleagă caracterul ilegal al acțiunilor făptuitorului”.

Pentru calificarea faptei ca furt este necesar să fie stabilită convingerea făptuitorului că cele comise de el rămân neobservate și concluziile despre convingerea făptuitorului privind modul ascuns al acțiunilor sale trebuie să se bazeze pe anumite premise de ordin obiectiv. În cazul în care făptuitorul consideră

că săvârșește sustragerea pe ascuns, iar, în realitate, acțiunile i-au fost observate sau înțelese adecvat de alte persoane, fapta se va califica ca furt.”

Prin urmare, partea vătămată nu a putut menționa dacă își dădea seama de sustragerea bunurilor, sau a observat lipsa acestora după ce inculpații au dispărut. Astfel, consideră că nu a fost dovedit faptul sustragerii deschise a bunurilor, iar acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în infracțiunea de furt.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2012, a fost respins, ca nefondat apelul declarat de avocatul Grițco P. în numele inculpatului Babiuc Veaceslav.

5. Instanța de apel a constatat că probele cercetate de instanța de fond, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui au fost corect încadrate în baza art.187 alin.(2) lit.b), f) Cod penal – *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, fiind bazate pe declarațiile părții vătămate M. Titica, a martorilor V. Titica, precum și actele cauzei: procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 19 aprilie 2012, conform căruia partea vătămată Titica M. l-a recunoscut pe inculpatul Babiuc Veaceaslav, ca persoana sub nr.3, care a comis jaful la data de 17.04.2012, împreună cu alt băiat, în urma căruia i-au sustras bani în sumă de 1110 lei. Victima l-a recunoscut pe inculpat după coafură, statură, forma feței, nasului, buzelor, echimoza de la ochiul stîng și haine, probe care, analizate în ansamblu, coroborează între ele, nu trezesc careva dubii, confirmă vina acestuia în cele incriminate și combat argumentele lui, precum că nu a comis infracțiunea dată.

Astfel, instanța luînd în considerație că în cauză există probe ce dovedesc cu certitudine săvîrșirea de către V. Babiuc a infracțiunii incriminate, a considerat argumentul invocat de acesta cu privire la nevinovăția sa ca nefondat, urmărind scopul recalificării acțiunilor sale în baza art. 186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, pentru care pedeapsa penală este mai blîndă.

De asemenea, instanța de apel a conchis că sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prevăzută la art. 187 Cod penal (jaful), se consideră fapta ce se derulează în prezența proprietarului sau altui posesor, ori în prezența unor persoane străine, vinovatul fiind conștient că persoanele prezente înțeleg caracterul ilegal al acțiunilor lui, indiferent de faptul că ele au întreprins ori nu careva măsuri de curmare a acestor acțiuni.

“Acțiunile inițiate ca furt, însă care n-au fost duse pînă la capăt, din cauza că au fost descoperite de către victimă sau alte persoane, dar neținîndu-se cont de aceasta au fost prelungite de către infractor cu scopul însușirii bunurilor se încadrează în infracțiunea de jaf”.

Astfel, partea vătămată cu certitudine a indicat că, a văzut cum inculpatul a sustras banii din pașaport, ceea ce incontestabil demonstrează prezența elementelor constitutive a infracțiunii de „jaf”.

Prin urmare, din declarațiile victimei se confirmă faptul că acțiunea de sustragere a banilor a avut loc în mod deschis, în văzul părții vătămate.

Referitor la măsura de pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a conchis că aceasta este una echitabilă, în limitele sancțiunii de care a fost recunoscut vinovat, la care s-a ținut seama de persoana acestuia, care anterior a mai fost condamnat, iar careva concluzii pozitive în acest sens nu și-a tras.

6. Inculpatul Babiuc Veaceslav a declarat recurs ordinar, care, fără a invoca vre-un temei de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, cu referire la circumstanțele de fapt ale cauzei, solicită casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile sale să fie reîncadrate din prevederile art. 187 alin.(2) lit.b), f) Cod penal în cele ale art. 186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse mai blînde, invocînd că instanța nu a luat în considerație circumstanțele atenuante și anume că are la întreținere un copil minor, totodată și starea sa de sănătate, anexînd în acest sens extrasul carnetului medical.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penale decide inadmisibilitatea recursului declarat, din următoarele considerente.

Reieșind din prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar.

Fiecare probă, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Aceste prevederi obligatorii ale legii procesuale penale au fost respectate la judecarea apelului.

Colegiul penal reține că instanța de fond și de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art.100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui V. Babiuc în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.b), f) Cod penal – *jaful, sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvîrșită de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.*

Din conținutul hotărîrilor judecătorești rezultă că această concluzie s-a tras avînd în vedere depozițiile însăși ale inculpatului, coinculpatului Negruța Ig., ale părții vătămate Titica M., a martorului Titica V., precum și actele cauzei: procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 19.04.2012, care sînt amănunțit descrise în sentință și decizia instanței de apel, iar aceste probe nu trezesc careva dubii.

Reieșind din textul recursului, autorul acestuia nu a făcut trimitere la un careva temei concret al art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, dar invocă faptul că instanța a dat apreciere greșită probelor administrate în cauză, deoarece dînsul nu a comis sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, iar fapta comisă urmează a fi reîncadrată în prevederile art.186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Potrivit art. 27 și art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat și apreciind toate probele din dosar, examinându-le în ansamblu, conform art. 414 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, corect considerând neîntemeiate argumentele apelantului, referitor la încadrarea faptei.

Cît privește argumentul recurentului privind reîncadrarea faptei din prevederile art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal în cele ale art. 186 alin. (2) lit.b), d) Cod penal, Colegiul penal îl consideră nefondat, deoarece concluzia instanțelor de fond și apel, precum că inculpatul Babiuc Veaceslav, a săvârșit infracțiunea de jaf, este una corectă care coraborează cu alte probe, fiindcă potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 20 aprilie 2012, inculpatului Babiuc V. îi este incriminat art. 187 alin.(2) lit.b), f) Cod penal, infracțiune săvârșită împreună cu Negruța Igor.

Totodată, la materialele cauzei (f.d.177-180, vol.II), este anexată decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 13 noiembrie 2013, de condamnare a lui Negruța Igor în baza art. 187 alin.(2) lit.b), f) Cod penal, unde s-a constatat că Negruța Ig. împreună cu Babiuc V., au jefuit-o pe Titica M., cauzându-i un prejudiciu considerabil, hotărâre rămasă irevocabilă.

Astfel, aceleași acțiuni identice ale lui Babiuc Veaceslav prin complicitate cu Negruța Veaceslav, nu pot fi calificate ca furt, iar instanțele judecătorești inferioare corect l-a condamnat pentru infracțiunea de jaf, adică sentința nominalizată are putere de lucru judecat.

Prin urmare, argumentul inculpatului că el a comis infracțiunea de furt, nu are suport probatoriu și contravin probelor administrate, deoarece

Babiuc V. urmărește scopul ameliorării situației sale și stabilirea unei pedepse mai blânde.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind vinovăția lui Babiuc Veaceslav în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Afirmațiile recurentului, precum că instanțele de judecată incorect au apreciat probele cauzei punându-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sînt adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe conform legislației în vigoare. Cu atît mai mult că critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de două instanțe de judecată.

Astfel, analizînd materialele cauzei și hotărîrile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vre-o eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărîrilor judecătorești contestate.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpat și, potrivit legii, decide inadmisibilitatea recursului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Babiuc Veaceslav împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 17 iulie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2012 în cauza penală în privința lui *Babiuc Veaceslav Valeri*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 aprilie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Costantin Alerguș

Nicolae Gordilă